

Pünkösöd
2020/2

2Tim 1,7 A józanság szellemét kaptuk

Db., 2020. 06. 01. (hétfő)

Ige:

2Tim 1,7: *Mert nem félelemnek szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.*

Bevezetés:

Pünkösöd másnapja van. Tegnap is elolvastuk ezt az Igét, és akkor arról volt szó, hogy a Szt. Sz. az erőnek a szelleme.

Most arra teszem a hangsúlyt, hogy a Szt. Sz. a józanság szelleme. Ennek kapcsán vizsgáljunk meg néhány jelenséget, és vessük össze a józanságról szóló igékkel!

1.) A nyelveken szólásról és a csodatettekről

Mivel pünkösöd másnapja van, elkerülhetetlen, hogy ne jusson eszünkbe a nyelveken szólás és az apostolok csodatettei: betegek gyógyítása, démonok kiűzése, stb. Kérdés: A józanság szellemétől való-e az a gondolkodás, hogy az evangélium hirdetéséhez ma is jelekre és csodákra van szükség, és az igazi hívők ma is nyelveken szólnak, és csodatetteket visznek véghez? A józanság szellemétől való-e az u. n. „sikerevangélium”, hogy a hívők egészségesek, gazdagok, sikeresek, nem éri őket szenvedés, és Isten megáldja őket minden földi jóval?

(1) Nyelveken szólás. A Bibliában a nyelveken szólásról mindenütt azt olvassuk, hogy Isten azzal a céllal adta, hogy az evangéliumot hirdessék. Pünkösödkor Péter szavait mindenki az anyanyelvén hallotta.

Apcs 2:6-8 *Minekutána pedig ez a zúgás lőn, egybegyüle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni. 7 Álmélkodnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Nemde nem galileusok-e ezek mindnyájan, akik szólnak? 8 Mímodon halljuk hát őket, ki-ki közülünk a saját nyelvén, amelyben születünk?*

Később a hívők közt csak úgy engedte meg Pál apostolon keresztül az Úr a

nyelveken szólást, ha volt, aki megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön. **1Kor 14:18-20** *Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólni; 19 De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólni értelemmel, hogy egyebeket is tanítsak, hogy nem mint tízezer szót nyelveken. 20 Atyámfiak, ne legyetek gyermekek értelemben; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, értelemben pedig érettek legyetek. Tehát nem a józanság szellemétől való, hanem éretlen, gyerekes dolog azért kívánni és gyakorolni a nyelveken szólást, hogy ezzel bizonyítsa valaki azt, hogy ő elnyerte a Szt. Sz.-et.*

(2) Szükségesek-e a csodák az evangélium sikeres hirdetéséhez? Akik azt állítják, hogy szükségesek, arra hivatkoznak, hogy az apostolok is csodákat tettek és úgy hirdették az Igét. De az apostolok helyzete más volt. Azért volt szükséges, hogy jeleket és csodákat tegyenek, hogy Isten ezáltal igazolja, hogy ők Istenek a küldöttei, és figyeljenek arra, amit tanítanak. **Zsid 2:3-4** *Mímodon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy üdvösséggel? amelyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, (= az apostolok) biztosítottak számunkra, 4 Velük együtt bizonyoságot tevén arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erővel a Szent Szellemek közléseivel az Ő akarata szerint.*

Figyeljük meg! A jel és a csoda nem az apostolok bizonyágtétele volt, hanem Isten bizonyágtétele az apostolok mellett, és az általuk hirdetett Ige mellett. De erre ma már nincs szükség. Miért? Azért, mert az apostolok leírták azokat az Igéket, amit az Úr Jézustól kaptak, és az újszövetségi Szentírásban olvashatjuk. Most mindenkinek a saját felelőssége, hogy törődjön ezzel, mert ez az üdvösség egyetlen útja. Nincs szükség arra, hogy Isten újabb jelekkel és csodákkal tegyen bizonyoságot a Bibliában leírt Ige mellett, hiszen az apostolok idejében ezt már megtette.

De kérdezhetné valaki: Arra sincs szükség, hogy az Úr a mai igehirdetők mellett tegyen bizonyoságot jelekkel és csodákkal? Nincs szükség, mert a Bibliából lehet ellenőrizni, hogy amit hirdetnek, egyezik-e azzal, amit az apostolok leírtak. Ha egyezik, akkor hiteles. Lehet olyan ellenvetés is, hogy az igehirdető személye mellett mégis kellene, hogy Isten jelekkel és csodákkal tegyen bizonyoságot. Ez sem szükséges, mert az igehirdető a gyümölcszeiről ismerhető meg, hogy az Úr küldötte-e vagy nem. Az Úr megbízottjainak az élete jó gyümölcsöket terem.

Tehát ma a nyelveken szólás, a jelek és csodák nem a józanság szellemétől vannak. Ha pedig mégis találkozunk ezekkel, az más szellemtől való. Különösen szembeötlő ez, amikor egyes „csodatevők” arra biztatják a hallgatóikat, hogy kapcsolják ki az értelmüket, vagy transz állapotot előidézve ők kapcsolják ki az ember értelmét, hogy ezzel utat nyissanak a sötét szellemeknek. Teljesen bizonyos, hogy ezek nem a józanság szellemétől való jelenségek.

2.) Nézzünk más területeket is!

Olyanokat, amelyek közelebbről érintenek bennünket, és kevésbé szembeötlő, hogy milyen szellemtől valók.

(1) *A kegyelmi ajándékaink.* **Róm 12:3** *Mert a nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint ahogy kell bölcselkedni; hanem jőzanan bölcselkedjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. Új ford.: ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy jőzanut gondolkozzék az Istenőtől kapott hit mértéke szerint.* Itt a kegyelmi ajándékokról van szó. Ez is olyan terület, ahol jőzanságra van szükségünk. Ki-ki álljon az Úr elé, és az Úr az őszinte keresőnek meg fogja mutatni, mire kapott kegyelmi ajándékot. A jőzanut gondolkodó tudja, hogy csak azzal az ajándékkal építi Kr. testét, amit Tőle kapott, és abban a munkában legyen hűséges.

(2) *Jőzanság az idők végén.* **2Tim 4:3-5a** *Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; 4 És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez oda fordulnak. 5a De te jőzanut légy mindenekben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.*

Ez az idő már itt van. A jőzanság szelleme kell, nehogy a mesékhez forduljunk az igazság helyett. Mikor hallunk valami új, tetszetős dolgot bárhol és bárkitől, tegyük az Ige mérlegére, és jőzanut gondoljuk végig! Nem jőzanság pl. a szenvedés tagadása és elutasítása.

(3) *Jőzanság a kísértésben és a szenvedésben.* **1Pét 5:7-9** *Minden gondolatot ő reá vessétek, mert neki gondja van reátok. 8 Jőzanut legyetek, vigyázatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroslán szerzte jár, keresvén, kit elnyeljen: 9 Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be.*

Nem jőzanut az a hívő, aki úgy gondolkozik, hogy a Sátán nekünk már nem árthat. Igaz, hogy az Úr legyőzte, de még nincs belevetve a tűztóba. Még kísérthet, és becsaphat, mint Évát a kígyó. Még ordító oroslánként jöhet, és szenvedést okozhat. Akkor nem árt, ha jőzanut minden gondunkat Istenre vetjük, a kísértésben megállunk, és a szenvedést is vállaljuk. Mennyire ellentétes ezzel a „sikerevangélium”.

(4) *Jőzanság, hogy imádkozhassunk.* **1Pét 4:7** *A vége pedig*

mindennek közel van. Annak okáért legyetek mértékletesek és jőzanutok, hogy imádkozhassatok. A mértékletesség és a jőzanság szorosan együvé tartozik. A mértékletes önrulmat tanúsít mindenben: evésben, ivásban, beszédben, az indulataiban és vágyaiban, stb. A jőzanságnak is van ilyen oldala: Tudom, miben meddig mehetek el, hol a határ, és azt meg is tartom. Itt az Ige azt mondja, hogy a mértékletesség és a jőzanság szükséges ahhoz, hogy egyáltalán imádkozni tudjunk. Márpedig az utolsó időben különösen fontos az imádság. Az Úr azt mondta **Márk 13:33** *Figyeljétek, vigyázatok és imádkozatok; mert nem tudjátok, mikor jő el az az idő.*

A mértékletességnek és a jőzanságnak bizonyos szempontból ellentéte a bolondság. Az Úr Jézus azt mondta egy gazdag emberről, aki sok vagyont gyűjtött: **Luk 12:20-21** *Bolond, ez éjjel elkérik a te lelketet te tőled; amiket pedig készítetél, kiéi lesznek? 21 Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.* Nem jőzanut az, aki földi kincset gyűjt. A jőzanut ember mennyei kincset gyűjt, és Istenben gazdag. Aki ezt teszi, annak van ideje figyelni a fontos dolgokra, vigyázni, amire kell, és imádkozni.

(5) *Jőzanság és éberség az Úr visszavárásában.* Pál apostol azt írja az Úr eljövételét megelőző időről: **1Thess 5:4-6. 8.** *De ti, atyámfiai, nem vagytok sötéttségben, hogy [az] a nap tolvaj módra lep[het]ne meg titeket. 5 Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagytok az éjszakáé, sem a sötétségé! 6 Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és jőzanutok.*

8. *Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltözvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe.*

Figyeljük meg! Mi, hívők a világosság fiai, a nappal fiai vagyunk. De ebből nem azt a következtetést vonja le, hogy akkor minden rendben van, jöhet az Úr. Hanem azt, hogy mivel nappaliak vagyunk, annak megfelelően élünk: legyünk éberek és jőzanutok. A hitetlenek, az éjszaka gyermekei. Ők nem tudnak éberek és jőzanutok lenni, de mi, nappaliak lehetünk vigyázatlanok, mintha aludnánk. A mi felelősségünk, hogy jőzanutok és éberek legyünk a hitben, szeretetben és reményben.

Péter apostol is beszél J. Kr. megjelenéséről. **1Pét 1:13** *Annak okáért felővezvén elmétek derekait, mint jőzanutok, tőkéletesen reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet a J. Kr. hoz nektek, mikor megjelen.* Milyen kegyelmet hoz az Úr a megjelenésekor? A testünk megváltását! Nem jőzanut gondolkodás az, amit a „sikerevangélium” hirdet, hogy ebben a testben csak egészséges és erős lehet a hívő ember. Nem! A testünk még nincs megváltva. Az a jőzanut gondolkodás, hogy ha majd az Úr eljön értünk, akkor szabadít majd meg e halandó testtől.

Befejezem:

Testvérek! A józanság szellemét kaptuk, hát éljünk józanul a kegyelmi ajándékokkal, a kísértésben, a szenvedésben és az Úr várásában is!

Ámen